

Sygn. akt VI GC 1305/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2021 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Supińska

Protokolant: sekr. sądowy Marta Denc

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2021 roku w Gdyni

na rozprawie

w postępowaniu gospodarczym

sprawy z powództwa **J. O.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. umarza postępowanie;

II. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powódki J. O. kwotę 4 127 złotych (cztery tysiące sto dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. kosztami procesu w kwocie 510 złotych (pięćset dziesięć złotych) tytułem połowy opłaty sądowej od pozwu obciąża powódkę J. O. uznając je za uiszczone;

IV. oddała wniosek o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VI GC 1305/20

UZASADNIENIE

postanowienia w przedmiocie kosztów procesu zawartego w punktach II – III wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 20 października 2021 roku

Pozwem z dnia 12 czerwca 2020 roku, sprecyzowanym pismem z datą w nagłówku „dnia 01 lipca 2020 roku” (data prezentaty: 2020-07-03, k. 46 akt), powódka J. O. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 20 393,06 złotych wraz z odsetkami: ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 90,25 złotych za okres od dnia 25 maja 2020 roku do dnia zapłaty, 986,29 złotych za okres od dnia 27 lutego 2020 roku do dnia zapłaty, 334,41 złotych za okres od dnia 28 lutego 2020 roku do dnia zapłaty, 1 127,17 złotych za okres od dnia 29 lutego 2020 roku do dnia zapłaty, 5 154,19 złotych za okres od dnia 03 marca 2020 roku do dnia zapłaty, 1 361,61 złotych za okres od dnia 12 marca 2020 roku do dnia zapłaty, 3 038,10 złotych za okres od dnia 12 marca 2020 roku do dnia zapłaty, 771,46 złotych za okres od dnia 17 marca 2020 roku do dnia zapłaty, 1 488,55 złotych za okres od dnia 17 marca 2020 roku do dnia zapłaty, 480,09 złotych zł za okres od dnia 17 marca 2020 roku do dnia zapłaty, 262,61 złotych za okres od dnia 24 marca 2020 roku do dnia zapłaty, 3 187,18 złotych za okres od dnia 24 marca 2020 roku do dnia zapłaty, 771,46 złotych za okres od dnia 24 marca 2020 roku do dnia zapłaty, 582,72 złotych za okres od dnia 07 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty, 169,69 złotych za okres od dnia 09 kwietnia 2020

roku do dnia zapłaty, 488,07 złotych za okres od dnia 12 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty i 99,21 złotych za okres od dnia 12 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zapłaty ceny za sprzedane pozwanemu materiały budowlane.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 08 września 2020 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 2808/20 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Odpis powyższego orzeczenia dostał doręczony pełnomocnikowi powódki – r. pr. J. J. w dniu 01 października 2020 roku, zaś pozwanemu wraz z odpisem pozwu i odpisem załączników w dniu 24 września 2020 roku (z.p.o. – k. 57 akt).

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się oddalenia powództwa podnosząc m. in., że w dniu 16 lipca 2020 roku dokonał na rzecz powódki J. O. zapłaty kwoty 20 175,67 złotych dochodzonej niniejszym pozwem.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 03 listopada 2020 roku” (data prezentaty: 2020-11-10) powódka J. O. w związku z powyższą wpłatą pozwanego z dnia 17 lipca 2020 roku cofnęła pozew w zakresie należności głównej, tj. co do kwoty 20 175,67 złotych i w dalszym ciągu domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kwoty 217,39 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 90,25 złotych za okres od dnia 25 maja 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 986,29 złotych za okres od dnia 27 lutego 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 334,41 złotych za okres od dnia 28 lutego 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 1 127,17 złotych za okres od dnia 29 lutego 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 5 154,19 złotych za okres od dnia 03 marca 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 1 361,61 złotych za okres od dnia 12 marca 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 3 038,10 złotych za okres od dnia 12 marca 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 771,46 złotych za okres od dnia 17 marca 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 1 488,55 złotych za okres od dnia 17 marca 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 480,09 złotych zł za okres od dnia 17 marca 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 262,61 złotych za okres od dnia 24 marca 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 3 187,18 złotych za okres od dnia 24 marca 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 771,46 złotych za okres od dnia 24 marca 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 582,72 złotych za okres od dnia 07 kwietnia 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 169,69 złotych za okres od dnia 09 kwietnia 2020 roku do dnia 17 lipca 2020 roku, 488,07 złotych za okres od dnia 12 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty i 99,21 złotych za okres od dnia 12 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

Oświadczeniem złożonym na rozprawie w dniu 13 października 2021 roku powódka J. O. cofnęła pozew w powyższym zakresie (co do kwoty 217,39 złotych i odsetek) wraz ze zrzeczeniem się roszczenia oraz podtrzymała żądanie zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, albowiem cofnięcie pozwu było wynikiem uregulowania należności przez pozwanego już po wytoczeniu powództwa.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie zaś z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Mając na względzie powyższe, Sąd oceniając zatem czynność procesową powódki z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 203 k.p.c. nie dopatrył się, ażeby była ona sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa. Uznając zatem, iż jest ona zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. postanowił jak w punkcie pierwszym wyroku.

Odnosnie kosztów procesu, to Sąd zważył, że przepis art. 98 § 1 k.p.c. statuuje zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Sąd podziela przy tym pogląd wyrażony w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 07 marca 2013 roku sygn. akt IV CZ 8/13, że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaze, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy

to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda, tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, w której całe roszczenie powódki zostało zaspokojone po wytoczeniu powództwa

W tej sytuacji, skoro to pozwany przegrał sprawę w całości (bo zaspokoił roszczenie powódki w całości po wytoczeniu powództwa), to w ocenie Sądu całością kosztów procesu należało obciążyć pozwanego, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 punkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265) zasądzając od niego na rzecz powódki w punkcie II wyroku kwotę 4 127 złotych obejmującą zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 złotych, zwrot opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych i zwrot połowy uiszczonej opłaty sądowej od pozwu (tj. kwotę 510 złotych).

Odnosząc się bowiem do kosztów sądowych w postaci uiszczonej przez powódkę opłaty sądowej od pozwu w kwocie 1 020 złotych, to w punkcie trzecim wyroku Sąd na podstawie art. 103 k.p.c. Sąd obciążył powódkę drugą połową uiszczoną przez nią opłaty sądowej od pozwu, tj. kwotą 510 złotych. Sąd miał bowiem na uwadze, że do dnia 17 lipca 2020 roku pozwany dokonał zapłaty niemalże całej dochodzonej pozvem kwoty (98,93%). Nakaz zapłaty został zaś wydany dopiero w dniu 08 września 2020 roku i doręczony wraz z odpisem pozwu stronie przeciwnej w dniu 24 września 2020 roku. Gdyby zatem powódka cofnęła pozew co do powyższej kwoty do tego czasu, to otrzymałaby zwrot opłaty sądowej w całości (a po doręczeniu odpisu pozwu – jedynie w połowie). Skoro zatem powódka mogła uzyskać zwrot opłaty sądowej w całości na tym etapie postępowania, to w tym zakresie brak jest podstaw, aby tą kwotą w całości obciążać pozwanego i zasądzać jej zwrot na rzecz powódki. Co do powyższej kwoty jako całości nie jest to bowiem koszt niezbędny do celowego dochodzenia praw (art. 98 § 1 k.p.c.) i powstał on w wyniku niesumiennego postępowania powódki (art. 103 k.p.c.). Skoro bowiem wskutek zaniechania powódki nie cofnęła ona pozwu we właściwym czasie, a więc w czasie, który umożliwił jej uzyskanie zwrotu opłaty sądowej w całości, lecz uczyniła to na etapie, w którym mogła uzyskać zwrot jedynie połowy opłaty sądowej (po doręczeniu odpisu pozwu), to co do tej drugiej połowy opłaty sądowej brak było podstaw, by obowiązkiem jej zwrotu obciążać pozwanego, wobec czego tą kwotą Sąd na podstawie art. 103 k.p.c. obciążył powódkę uznając ją za uiszczoną (punkt trzeci wyroku).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 04 listopada 2021 roku